

[K. Axel Nielsen.]

erfaring beroende overlegenhed forfører en person af samme køn under 21 år . . .“ Her er aldersgrænsen netop 21 år, så hvis det er det ærede medlems begrundelse for at tilslutte sig ministerens forslag, er det en dårlig begrundelse. Jeg har i mit første indlæg sagt, at jeg kunne tænke mig at gøre formuleringen af § 225, stk. 3, bredere — så måtte i hvert fald det ærede medlem hr. Poul Hansen (Grenå)s synspunkter kunne imødekommes.

Den højtærede justitsminister ville mene, at der hidtil er blevet rejst tiltale i alle de sager om prostitution af unge under 18 år, hvor det var forsvarligt. Må jeg her henvise til prostitutionskommissionens betænkning, side 91, hvor det hedder:

„Det bør i hvert fald ikke ske, at sager om overtrædelse af § 225, hvorunder samme person er sigtet, gentagne gange sluttes uden tiltale på grund af bevisets stilling, fordi den sigtede hver gang hævder at have været uvidende om, at hans partner var under 18 år.“

Det tyder på, at den i disse sager vel særdeles sagkyndige politiinspektør Jersild er af den opfattelse, at der ikke rejses tiltale hyppigt nok. Mon det ikke havde været klogt at prøve den udvej at bringe flere af den slags sager for retten, før man skrider til det — jeg synes meget drastiske — at kriminalisere et forhold, som ikke hidtil har været kriminaliseret?

Den højtærede justitsminister anførte det forsvar for, at man behandler den homoseksuelle og den heteroseksuelle prostitution forskelligt, at kvinden ikke tager nær så megen skade af at være genstand for prostitution, som manden gør. Jeg tør ikke sige, om det er rigtigt. Jeg lægger ikke nogen vægt på den statistik om de 300 — eller hvor mange det var — som man havde undersøgt, for det viser, som det ærede medlem hr. Arne Bertelsen sagde, intet som helst. Jeg forstår ikke ganske den højtærede justitsministers argumentation; for i det ene øjeblik fik jeg indtryk af, at han erklærede sig enig i, at man intet kunne slutte af denne statistik, medens ministeren i næste øjeblik sagde, at han følte sig nu alligevel overbevist om, at den homoseksuelle prostitution havde ført disse folk ud i forbrydelse. Jeg synes ikke, det

rimer; men måske har jeg misforstået den højtærede minister, og så beder jeg om at blive rettet. I øvrigt skal jeg ikke afvise, at man ved udformningen af straffeloven kan tage den slags hensigtsmæssighedssynspunkter i betragtning, altså om det er mere eller mindre skadeligt for de pågældende, men det afgørende ved udformningen af straffebestemmelser må dog være et velovervejet skøn over, hvad der er strafværdigt, og hvad der ikke er strafværdigt. Her må jeg pege på, at der findes i øvrigt adskillige dadelværdige forhold, f. eks. det forhold, jeg pegede på før med den gamle mand, der inviterede den unge pige på 15 år hjem og gjorde det ret hyppigt. Det er efter min mening yderst dadelværdigt. Og så det strafværdige; der er jo mange ting, om hvilke man kan sige, at de er dadelværdige, uden at vi belægger dem med straf.

Dette her er efter min mening et skridt i den gale retning, kriminalpolitisk set. Jeg mener ikke, det fremmer det, man ønsker fremmet, og jeg havde hellere set, at man brugte den udvej, jeg anviste: at gøre formuleringen af § 225, stk. 3, bredere.

Vagn Bro: Jeg skal kun gøre to bemærkninger; denne sag har jo været drøftet meget indgående.

Den meddelelse, den højtærede justitsminister gav om den udtalelse, der, uden at være indkaldt fra hans side, var kommet fra den militære rettergangschef — forstod jeg — lægger jeg afgørende vægt på; for det er jo således, at de argumenter, vi fremfører, ofte kan være af teoretisk art, men her kom nu en understregning fra praktisk hold af deres rigtighed.

Så har jeg en bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller. Jeg tror, at der i alle partier er mange, der lytter til det ærede medlem, og derfor vil jeg sige, at det forekom mig, at hele hans argumentation var fejlagtig. Det ærede medlem talte om de mennesker, der lever på livets skyggeside; vi kan være enige om, at det kan være en meget tung lod. Men må jeg så have lov at sige til det ærede medlem: ville disse mennesker ikke trods alt få mere glæde ud af livet, om de fik at vide, at de ikke måtte lade deres sygelige tilbøjeligheder gå ud over andre, over unge mennesker? Jeg